

دعا قضای محکم خداوند را نیز تغییر می‌دهد

در نشست تحلیل و بررسی شناخت قرآن در فرهنگ عامه که امروز، در نمایشگاه قرآن برگزار شد، عنوان شد که خداوند با دعایی که می‌کنیم، بلایی را از ما برطرف می‌کند و این موضوع نشان می‌دهد که اهمیت دعا به حدی است که قضای محکم خداوند را نیز تغییر می‌دهد.

در نشست تحلیل و بررسی شناخت قرآن در فرهنگ عامه که امروز، در نمایشگاه قرآن برگزار شد، عنوان شد که خداوند با دعایی که می‌کنیم، بلایی را از ما برطرف می‌کند و این موضوع نشان می‌دهد که اهمیت دعا به حدی است که قضای محکم خداوند را نیز تغییر می‌دهد.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، در ادامه سلسله نشست‌های نمایشگاه قرآن، تحلیل و بررسی شناخت قرآن در فرهنگ عامه طی عصر امروز، 10 تیرماه با حضور محسن معینی در تالار هوپزه باغ موزه دفاع مقدس برگزار شد. محسن معینی با بیان اینکه در این جلسه به آسیب‌شناسی و آسیب‌زایی در آشنایی مردم با قرآن و راه مقابله با آسیب‌ها می‌پردازیم، عنوان کرد: مهمترین آسیب در این حوزه، بحث خرافه است.

وی با بیان اینکه خداوند دعا کردن را ممدوح برشمرده است، ادامه داد: خدا در قرآن فرموده است که مرا بخوانید و در جای دیگر فرموده است که اگر دعای شما نبود، خداوند اصلاً به شما توجه نمی‌کرد.

معینی در بخش دیگری از سخنانش با اشاره به سخنی از معبود یگانه که وقتی بندگان مرا می‌خوانند من به آنان نزدیکتر هستم، گفت: گاه مردم در دعا دچار اشتباهاتی می‌شوند و تصور می‌کنند همین که دعا کردند باید دعایشان اجابت شود.

وی توضیح داد: وقتی دعای مردم مستجاب نمی‌شود، برخی می‌گویند که اعتقادی به دعا ندارم، چرا که بسیار دعا کرده‌ام و اجابت نشده است. این مرحله گریزگاهی است و ممکن است افرادی در این وادی از راه راست منحرف شوند.

این کارشناس قرآنی در ادامه افزود: یکی از شرایط ذکرگویی و اجابت آن این است که انسان خود ساخته باشد. نمی‌توان انتظار داشت که انسان با قرآن و خداوند نداشته باشد و دعایش مستجاب شود.

وی با بیان اینکه باید مقدمات را رعایت کرد، گفت: انسان باید به دعایی که می‌کند اعتقاد راسخ داشته باشد و به نکات اخلاقی و احکام پایبند باشد و ایمان و باور قلبی از مقدمات استجاب دعا است.

معینی با اشاره به اینکه گاه افراد مومن، معتقد و پایبند به اصول اخلاقی دعا می‌کنند و دعایشان اجابت نمی‌شود، افزود: گاه چنین افرادی می‌گویند اذکار و دعا را خواندم و حاجت نگرفتم.

وی اظهار کرد: این طور نیست که دعا کنیم و بگوییم که دعا مستجاب نشده است، بلکه خداوند بنا به مصلحت، آن خواسته ما را اجابت نکرده است.

معینی به اینکه گاه افراد دعای محال می‌کنند اشاره کرد و ادامه داد: همه دعاها اجابت می‌شوند، ولی گاه این استجاب در بهشت صورت می‌گیرد. گاه خداوند با دعایی که می‌کنیم، بلایی را از ما برطرف می‌کند. این موضوع نشان می‌دهد که اهمیت دعا به حدی است که قضای محکم خداوند را نیز تغییر می‌دهد.

وی به بحث خرافه اشاره کرد و گفت: بیشتر مردم عوام باطل ممتنع یعنی امری که وقوعش محال است و در عمل انجام شدنی نیست را دوست دارند و به اخبار خرافی مثل جن و پری و غول و ... علاقه‌مند هستند. این موضوع باعث می‌شود که به سراغ خرافات بروند و منحرف شوند.

معینی ادامه داد: خرافه به معنی خبر و تبیینی است که در صحت آن تردید وجود دارد یا باورها و رفتارهای عامیانه مردم است که نسل به نسل منتقل شده و بخشی از باور مردم شده است.

وی با بیان اینکه خرافه از زمان پیامبر(ص) وجود داشته است، اظهار کرد: در زمان پیامبر برخی باورها رد شد. خداوند در آیه 3 و 90 سوره مائده از بحث فال زدن با اِزلام را رد کرده است و گفته شده این موضوع اشتباه است.

معینی همچنین از باورهای معروف خرافی در دوره پیامبر و از کسوف یاد کرد که همزمان با درگذشت پسر پیامبر، ابراهیم رخ داد که مردم شهر مکه تلاش داشتند که این واقعه را با غم و اندوه درگذشت پسر رسول الله(ص) وفق دهند که نبی مکرم اسلام جلوی آن را گرفت.

وی به بیعتی که مسلمانان پس از غزوه حدیبیه در زیر درختی انجام دادند و به بیعت شجره یا رضوان معروف شد، اشاره کرد و گفت: مردم به این درخت دستمال می‌بستند و حاجت می‌خواستند و درصدد بودند که به این درخت تقدس بدهند که پیامبر دستور قطع درخت را داد.

معینی از اینکه روزها را نحس بدانیم یاد کرد و افزود: ائمه معصومین (ع) این موضوع را رد کرده‌اند که از این موضوع به تطییر یاد می‌شود. در عوض این موضوع از فال خوب زدن یاد شده که این کار در نهج‌البلاغه نیز مورد تایید واقع شده است.

وی از توصیه خداوند در قرآن به بیان انشاءالله یاد کرد و ادامه داد: خداوند خواسته است که اراده خود را به اراده خداوند استثنا کنیم و از انشاءالله دو بار در قرآن یاد شده است.